

сительнитѣ, които показватъ питаніе; както: кой вѣше тамъ, какъ вѣше вѣтъ, чей конь.

7) Определителни (самъ и самый), които показватъ най близото определение на нѣщото или на какавата мѣ; както: самъ си ващамъ го видѣлъ.

8) Неопределени, които са зиматъ намѣсто съществителното или прилагателното съ неотреденъ, нѣкога и отриченъ начинъ; тѣ сж: нѣкой, нѣщо, никой, нищо, нѣкакъ вѣ, кой да е, кой былъ, кой былъ да былъ, нѣкой си, всакой, дрѣтъ.

§ 41. Мѣстоимената са дѣлатъ на съществителны и прилагателны:

1) Съществителни сж: азъ, ты, той, себе, нѣщо; себе, нѣма имени теленъ падежъ и множественъ брой; а какво, що, и сложнитѣ съ него оставатъ еднакви за всичкитѣ родове.

2) Прилагателни мѣстоимена сж всичкитѣ дрѣти. Тѣ, както и прилагателнитѣ имена, иматъ три рода, два броя и четири падежа, и са сгласватъ